

Bilag 12.

Dansk Arbejdsgiverforening.
Fællesrepræsentationen for dansk Industri
og Haandværk.
Industriraadet.

Landstingets Udvalg angaaende Lov om Forsikringsaftaler.

Naar vi under Forhandlingerne med det ærede Udvalg indrømmede den af den ærede Udvalgsformand fremsatte Paastand om, at Lovforslagets § 25 paa et enkelt Punkt gav os mere end af os andraget, skyldtes dette, at vi forstod Udvalgsformanden saaledes, at § 25 ogsaa kom til Anvendelse udenfor Forsikringsforhold.

Efter nærmere Gennemgang af Kommissionsbetænkningens Bemærkninger til Lovforslagets § 25 kan vi imidlertid ikke erkende, at den her omhandlede Adgang til Nedsættelse eller Bortfald af Ansvar et ifølge 3—19—2 eller af Ansvar et ved simpel Uagtsomhed efter den foreliggende Formulering kan omfatte Tilfælde udenfor Forsikringsforhold, og at Lovforslaget derfor paa dette Punkt skulde give os mere, end vi har ansøgt om.

Det er vel rigtigt, at det „Krav mod Skadevolderen“, som ifølge nævnte Paragraf nedsættes eller bortfalder, er den sikredes Krav, men Forudsætningen for Kravets Nedsættelse eller Bortfald er dog stadig, at den skadelidte er forsikret, og Bestemmelsen kommer saaledes ikke til Anvendelse udenfor Forsikringsforhold.

Naar § 25 siger, at det er den sikredes Krav og ikke Selskabets Regresret, der nedsættes eller bortfalder, er dette kun en naturlig Følge af det paa Betænkningens Pag. 60 udtalte almindelige Synspunkt, at „de almindelige Erstatningsregler neppe i Almindelighed vil kunne medføre en selvstændig Ret for Selskabet til at kræve Erstatning af Skadevolderen“, men at denne Ret fremkommer ved en Indtrædelse i den sikredes Krav.

Den praktiske Betydning af, at det er den sikredes eget Krav, der nedsættes eller bortfalder, er kun den, som ogsaa Betænkningens Pag. 61 fremhæver, at Bestemmelsen ikke vil kunne omgaaes ved Aftale mellem Selskabet og den sikrede om, at denne ikke kan rejse Krav mod Selskabet, forinden han har forsøgt at faa Erstatning hos Skadevolderen. Den sikrede vil nemlig efter Lovgivningens almindelige Regler være udelukket fra at gøre Kravet gældende mod Skadevolderen, naar han een Gang har faaet sin Skade dækket af Selskabet, og det maa vel siges at ligge udenfor de praktiske Muligheder, at den forsikrede skal opgive sit klare Krav paa Selskabet og udelukkende holde sig til Skadevolderen.

Det vil af ovenstaaende fremgaa, at § 25, saa længe den er begrænset til Tilfælde, hvor Skaden er forsikret, ikke gennem Bestemmelsen om, at det er den sikredes Krav, der bortfalder eller nedsættes, yder os nogen særlig Fordel.

Vi ser naturligvis meget gerne, at den paagældende Bestemmelse i § 25 ogsaa faar Gyldighed udenfor Forsikringsforhold, men den maatte da efter vor Formening omredigeres saaledes: